

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu - Bilang Tatlo

Ang Batas sa Araw ng Linggo at ang Propetikong Paglalakbay: Mula sa Patriot Act hanggang sa Pangwakas na Pagsubok

Jeff Pippenger
2024-09-22

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng papado, na sumasalangang sa kautusan ng Diyos, ganap na ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniinat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang dakmain ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag aabot siya sa kabila ng kailaliman upang makipagkapit-kamay sa espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhan pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat simulain ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatakda ng mga probisyon para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at mga panlilinlang ng papado, kung magkagayo'y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kagila-gilalas na paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas.

Kung paanong ang paglapit ng mga hukbong Romano ay naging tanda sa mga alagad ng nalalapit na pagkawasak ng Jerusalem, gayon din nawa ang apostasya na ito ay maging tanda sa atin na naabot na ang hangganan ng pagtitimpi ng Diyos, na napunô na ang takal ng kasamaan ng ating bansa, at na ang anghel ng habag ay malapit nang lumipad palayo at hindi na muling babalik. Ang bayan ng Diyos ay saka ilulubog sa mga tagpo ng kapighatian at kagipitan na inilarawan ng mga propeta bilang ang panahon ng kapighatian ni Jacob. Ang mga daing ng mga tapat na inuusig ay umaakyat sa langit. At kung paanong ang dugo ni Abel ay sumisigaw mula sa lupa, may mga tinig ding sumisigaw sa Diyos mula sa mga libingan ng mga martir, mula sa mga libingan sa dagat, mula sa mga yungib sa kabundukan, mula sa mga kriptang kumbento: 'Hanggang kailan, O Panginoon, banal at totoo, hindi Mo hinahatulan at ipinaghiganti ang aming dugo sa mga nananahan sa lupa?'

Ang Panginoon ay isinasakatuparan ang Kaniyang gawain. Ang buong langit ay kumikilos. Ang Hukom ng buong lupa ay malapit nang tumindig at ipagtanggol ang karangalan ng Kaniyang hinamak na kapamahalaan. Ang tanda ng pagliligtas ay ilalagay sa mga taong tumutupad sa mga utos ng Diyos, iginagalang ang Kaniyang kautusan, at tumatangging tanggapin ang tanda ng hayop o ng kaniyang larawan.

Ipinahayag ng Diyos kung ano ang magaganap sa mga huling araw, upang maihanda ang Kanyang bayan na tumindig laban sa unos ng pagsalungat at poot. Ang mga naunang binalaan hinggil sa mga pangyayaring nasa harap nila ay hindi dapat umupo sa payapang paghihintay sa darating na bagyo at aliwin ang kanilang sarili sa pag-aakalang kukupkupon ng Panginoon ang Kanyang mga tapat sa araw ng kapighatian. Dapat tayong maging gaya ng mga taong naghihintay sa kanilang Panginoon, hindi sa walang-kabuluhang paghihintay, kundi sa

masigasig na paggawa, na may hindi natitinag na pananampalataya. Hindi ito ang panahon upang ituon ang ating isipan sa mga bagay na di-gaanong mahalaga. Habang natutulog ang mga tao, si Satanas ay masiglang nag-aayos ng mga bagay-bagay upang ang bayan ng Panginoon ay pagkaitan ng awa at katarungan. Ang kilusang Linggo ay ngayo'y umuusad sa kadiliman. Itinatago ng mga pinuno ang tunay na isyu, at marami sa mga nakikiisa sa kilusang ito ay hindi rin nakikita kung saan patutungo ang lihim na agos. Ang mga pahayag nito ay banayad at wari'y Kristiyano, ngunit kapag ito'y nagsalita ay ilalantad nito ang espiritu ng dragon. Tungkulin natin na gawin ang lahat ng nasa ating kapangyarihan upang mahadlangan ang nagbabantang panganib. Dapat tayong magsikap na maalis ang pagkiling sa pamamagitan ng paglalagay sa ating sarili sa wastong liwanag sa harap ng mga tao. Dapat nating ilahad sa kanila ang tunay na isyung nakataya, at sa gayon ay maiharap ang pinakamabisang protesta laban sa mga hakbang na naglilimita sa kalayaan ng budhi. Dapat nating saliksikin ang mga Kasulatan at maging handang ibigay ang dahilan ng ating pananampalataya. Sinasabi ng propeta: "Ang masama ay gagawa ng kasamaan; at wala ni isa sa masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa." Testimonies, tomo 5, 451, 452.

Kapag ang "kilusang Linggo" ay "nagsalita, ibubunyag nito ang espiritu ng dragon." Itinuturo ng apat na talata na sa batas sa Linggo ang Estados Unidos ay "lubusang ihihiwalay ang sarili mula sa katuwiran." Sa batas sa Linggo, "dumating na ang panahon para sa kagila-gilalas na paggawa ni Satanas." Sa batas sa Linggo, naisasakatuparan ang tatluhang unyon. Sa batas sa Linggo, ang Estados Unidos ay "itinatakwil ang bawat simulain ng Konstitusyon nito bilang isang Protestanteng pamahalaang republikano," at sila rin ay "gumagawa ng mga probisyon para sa pagpapalaganap ng mga papal na kabulaanan at mga panlilinlang." Ang batas sa Linggo na iyon ay isang "hudyat sa atin na naabot na ang hangganan ng pagpapahinuhod ng Diyos, na ang takal ng kasamaan ng ating bansa ay puno na, at na ang anghel ng awa ay naghahandang lumisan, na hindi na babalik kailanman." Ang tandang iyon ay itinipikal ng babalang ibinigay ni Jesus na tumutukoy sa kasuklam-suklam na paninira na sinalita ni Daniel na propeta. Doon natutupad ang panalangin ng mga martir sa ikalimang tatak: "Hanggang kailan, O Panginoon, banal at totoo, hindi Mo huhukuman at ipaghihiganti ang aming dugo sa mga nananahan sa lupa?" Gayundin, sa palatandaang iyon nahahayag ang mga katangian ng mga mangmang at matatalinong dalaga.

Sa pagdating ng batas sa Linggo, "itinatakwil ng Estados Unidos ang bawat simulain ng Konstitusyon nito." Ang yugto ng panahon kung kailan naisakatuparan ang gawaing ito ay nagsimula sa Patriot Act noong 2001. Ang panahon mula 2001 hanggang sa batas sa Linggo ay kumakatawan sa isang progresibong gawaing pagtatakwil sa Konstitusyon. Tumutugma ang nasabing progresibong gawaing iyon sa linya ng propesiya kung saan naisakatuparan ang pagbuo ng larawan ng hayop. Maaaring magmukhang bahagyang mas masalimuot ang linya ng larawan ng hayop, subalit nararapat unawain ang pagkamasalimuot nito. Ang nagpapasalimuot sa linya ng larawan ng hayop ay ang katotohanang ito'y kumakatawan sa dalawang linya.

Para sa halimaw na mula sa lupa, ang dalawang linya ay ang mga sungay ng Republikanismo at Protestantismo. Ang dalawang sungay na iyon ay nagtatagpo sa isang ugnayang simbahan-estado, at sa gayon naisakatuparan ang pagbuo ng larawan ng halimaw. Kaya ang linya ng pagbuo ng larawan ng halimaw ay may dalawang linya sa loob ng iisang linya, sapagkat ang mga sungay ng

Republikanismo at Protestantismo ay tumatakbang magkahanay sa kasaysayan, ngunit ang kani-kaniyang mga linya ay may sarili rin nilang propetikong patotoong dapat ipahayag. Ang isang propetikong linya, na may dalawang magkahanay na paksa, ay higit na masalimuot kaysa sa simpleng pagmamarka sa mga panandang-daan ng mga hakbanging pampulitika na kumakatawan sa pagsasalitang kaugnay ng Saligang-Batas.

Ang dalawang linya ng mga sungay na Republikano at Protestante ay lalong nagiging masalimuot dahil sa propetikong katunayan na sa loob ng sungay na Republikano ay matatagpuan ang kasaysayan ng pakikibaka sa pagitan ng mga Demokratang pabor sa pagkaalipin at ng mga Republikano na laban sa pagkaalipin; at, higit pa rito, na sa loob ng sungay na Protestante ay may isang tuluy-tuloy na proseso ng pagsusubok na sumusunod sa mga matatalino at sa mga mangmang na birhen sa loob ng kasaysayan ng sungay na Protestante. Gayunman, lubhang mahalagang maging matatag sa mga katotohanang ito.

Sa loob ng linyang kinakatawan ng dalawang sungay ng halimaw na mula sa lupa ay ang paralelong paglalarawan ng alinman sa paghubog ng karakter ni Cristo o ng karakter ni Satanas, na katumbas ng alinman sa paghubog ng larawan ni Cristo o ng larawan ng halimaw, sapagkat sa kontekstong ito ang "halimaw" ay kumakatawan sa isang nilalang sa kaibahan sa Maylalang. Ang paghubog ng mga katangiang ito ay isinasakatuparan sa kalooban ng lahat ng tao, sapagkat kapag nagsara ang probasyon ay dalawang uri lamang ang umiiral. Ang paghubog ay natutupad din sa panlabas sa pamamagitan ng alyansa sa pagitan ng kapangyarihang papal at ng Nagkakaisang mga Bansa.

Samakatuwid, ang panahon ng pagsubok para sa pagbuo ng larawan ng hayop ay nagsimula noong 2001, at magwawakas ito sa Batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa panahong iyon, ang propetikong kasaysayan ng dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa ay naglalarawan ng panloob at panlabas na kontrobersiya sa kani-kaniyang sungay, maging ito man ay panrelihiyon o pampulitika, at gayundin ng isang tunggalian sa pagitan mismo ng dalawang sungay.

Ang batas sa Linggo sa Estados Unidos ay kumakatawan sa babala upang tumakas na itinukoy ni Jesus bilang "ang kasuklam-suklam na kalapastanganan." Ang batas sa Linggo sa Estados Unidos ang pagwawakas ng kapanahunang nagsimula noong 2001. Ang Patriot Act ang "kasuklam-suklam na kalapastangananang sinalita ni Daniel", at ito'y tinukoy ni Jesus bilang isang tanda upang tumakas mula sa darating na pagkawasak.

Ang Patriot Act ay kinapapalooban ng propetikong liwanag ng 1888 at ng Blair Bill. Samakatwid, sa diwang propetiko, naglalaman din ito ng tipo ng batas sa Araw ng Linggo, kaya ang panahon mula 2001 ay nagsisimula sa isang batas sa Araw ng Linggo, gaya ng itinatipo ng 1888—Blair Bill at 2001—Patriot Act, at nagtatapos ito sa batas sa Araw ng Linggo.

Ang babala upang tumakas mula sa mga lungsod noong 2001 ay isang tipo ng babala upang tumakas mula sa Babilonya sa panahon ng batas sa Linggo. Ang hatol na ipinataw sa Estados Unidos sa panahon ng batas sa Linggo ay isang tipo ng hatol na ipapataw sa buong sanlibutan kapag tumindig si Miguel at magsasara ang probasyon ng sangkatauhan. Ang lagda ni Cristo bilang Alfa at Omega ay paulit-ulit na kinakatawan sa mga katotohanang kinakatawan ng Blair Bill

noong 1888, at sa lahat ng kinakatawan ng 1888, na naulit noong 2001.

Ang 2001, na hinuwaran ng 1888, ay kumakatawan hindi lamang sa tanda ng paglikas na kinakatawan ng kasuklam-suklam na pangwawasak, kundi kinakatawan din ito ng taóng 66 AD at ng pagkubkob ni Cestius. Ang pagkubkob ni Tito noong 70 AD ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ay kinakatawan ng taóng 321 at ng unang batas ng Linggo ni Constantino, at ang taóng 538 ay kumakatawan sa panahong ang huling bansa sa daigdig ay magpapasakop sa tanda ng hayop.

Ang 2001 ay 1888, Cestius, at ang taong 66 AD. Ang batas ng Linggo ay si Titus at ang mga taong 70 at 321. Ang 2001 ay gayundin ang bautismo ni Jesus, at ang Kaniyang pagbaba sa Apocalipsis kabanata sampu noong Agosto 11, 1840. Lahat ng mga simbolong ito ay nag-aambag sa linya ng Konstitusyon.

Ang kasaysayang propetiko ng Estados Unidos ay kaalinsabay ng kasaysayan ng Adbentismo. Noong 1798, tinamo ng Kapapahan ang nakamamatay na sugat, at ang 1798 ang panahon ng wakas, nang ang bahaging yaon ng mga propesiya ni Daniel na may kaugnayan sa kasaysayan ng unang at ikalawang anghel ng Apocalipsis labing-apat ay naalisan ng tatak. Doon, noong 1798, natukoy ang propetikong pasimula ng Adbentismo, at noong 1798 ang halimaw na mula sa lupa, na may mga sungay na gaya ng sa kordero, ay naging ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya.

Bago sumapit ang 1798, may tatlong panandang propetiko na kaugnay sa linya ng halimaw na mula sa lupa, at kaya't kaugnay din ng pagsasalita ng Estados Unidos at ng Saligang Batas ng Estados Unidos. Ang tatlong panandang iyon ay ang Deklarasyon ng Kasarinlan, na ipinahayag noong 1776; sumunod ang Saligang Batas noong 1789; at pagkatapos, ang mga Alien and Sedition Acts ng 1798.

Ang tatlong palatandaang iyon ay nauukol sa linyang propetiko ng Konstitusyon at minamarkahan ang pasimula ng ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia. Ang batas ng Linggo ang wakas ng paghahari ng ikaanim na kaharian ng propesiya sa Biblia; kaya't, sa kinakailangan ng propesiya, dapat may tatlong palatandaan na mauuna sa wakas, gaya ng ipinakikitang tipo ng tatlong palatandaang nauna sa pasimula.

Noong 2001, sa pagbagsak ng mga tore, ang Patriot Act ay inihalintulad sa Blair Bill ng 1888 bilang tipo nito, kalakip ang hayagang paghihimagsik ng pamunuan ng Adventismo sa Minneapolis General Conference. Ang paghihimagsik na iyon—na sinabi ng isang anghel kay Kapatid na White na itinatipiko ng paghihimagsik laban kay Moises nina Korah, Dathan at Abiram—ay itinatipiko rin ng bautismo ni Cristo noong 27 AD, ng pagpipigil sa Islam noong Agosto 11, 1840, at ng Deklarasyon ng Kalayaan noong 1776, gayundin ng “kasuklamsuklam na paninira” na sinalita ng propetang Daniel, bilang tanda upang tumakas mula sa darating na poot, gaya ng kinakatawan ni Cestius at ng taóng 66 AD.

Kung maaalala pa ninyo na ang linyang propetiko na ating isinusuri ngayon ay ang linya ng Saligang-Batas ng Estados Unidos, ang lahat ng naunang binanggit na linyang propetiko ay kapwa nag-aambag sa, at nagtatatag ng, temang propetiko na kinakatawan ng linya ng Saligang-Batas.

Gayunman, ang linyang tila pinakaugnay sa iba ay ang linya ng pagbuo ng larawan ng hayop. Ang larawan ng hayop ay ang larawan ng hayop ng kapapahan, na inilalarawan bilang isang hayop na pinaghaharian ng isang babae, na siyang pagsasanib ng simbahan at estado, na ang simbahan ang may kontrol sa ugnayang iyon. Upang makabuo ang Estados Unidos ng isang larawan ng hayop, ang tumalikod na Protestantismo ay dapat magkaroon ng gayong antas ng kontrol sa pamahalaan na ang pamahalaan ay magpapasa at magpapatupad ng mga kautusang panrelihiyon, at sa bandang huli, ng batas ng Linggo.

Habang naisakatuparan ang proseso ng pagbuo ng larawan ng hayop, ang Saligang Batas—na may taglay na pangunahing prinsipyong isinulat ni Thomas Jefferson bilang “paghihiwalay ng simbahan at estado”—ay babaligtarin. Kapag ang sungay na Protestante ay nagkamit ng kapangyarihang utusan ang sungay na Republikano na ipatupad ang mga atas na panrelihiyon, ang mismong puso ng Saligang Batas ay napupunit; kaya’t nahahayag ang ugnayang propetiko sa pagitan ng linya ng Saligang Batas at ng linya ng larawan ng hayop.

Ang panahon kung kailan hinuhubog ang larawan ng hayop ay nagsimula noong 2001, kasabay ng Patriot Act, at magwawakas sa batas sa Linggo, kapag ipatutupad na ang tatak ng hayop. Sa panahong iyon ay iniwawisik ang huling ulan, sapagkat nagsisimulang bumuhos ang huling ulan kapag ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo ay bumababa at nililiwanagan ang lupa sa pamamagitan ng Kanyang kaluwalhatian, na, ayon kay Sister White, ay magaganap kapag ang mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York ay pinabagsak sa isang paghipo ng Panginoon.

Ang huling ulan ay ibubuhos sa bayan ng Diyos. Isang makapangyarihang anghel ay bababa mula sa langit, at ang buong daigdig ay liliwanagan ng kanyang kaluwalhatian. *Review and Herald*, Abril 21, 1891.

Ang panahon ng pagwiwisik ng huling ulan ay kumakatawan sa isang kapanahunan kung kailan ang trigo at masamang damo ng huling salinlahi ng Adventismo ay sinasala at dinadalisay. Nagtatapos ang pagsasala at pagdadalisay na iyon sa Batas ng Linggo, at ang mga matatalinong dalaga na nagtataglay ng langis sa pagdating ng krisis ng Batas ng Linggo ay tinatatakan, at pagkatapos ay ibinubuhos ang Banal na Espiritu nang walang sukat hanggang sa tumindig si Miguel at magsara ang probasyon ng tao.

Sa panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos, ang Huling Ulan ay magwiwisik, at sa panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop sa sanlibutan, ang Huling Ulan ay ibubuhos nang walang takal.

Noong 2001, nagsimula ang pagsusubok sa Laodiceang Simbahang Adventista ng Ikapitong Araw, gaya ng ipinakikita sa huwaran ng mga Protestante noong Agosto 11, 1840, at ng sinaunang Israel nang mabautismuhan si Kristo.

Ang panahon ng pagsubok ay nasa ating harapan na, sapagkat ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel ay nagsimula na sa paghahayag ng katuwiran ni Cristo, ang Manunubos na nagpapatawad ng kasalanan. Ito ang pasimula ng liwanag ng anghel na ang kaluwalhatian

niya'y pupuno sa buong daigdig. Selected Messages, aklat 1, 362.

Ang pangwakas na proseso ng pagsubok para sa dating bayang nasa tipan ay nagsisimula kapag ang liwanag ng anghel ng Apocalipsis labing-walo ay nagsimulang ipahayag ang Kanyang mensahe. Ang Kanyang mensahe ay kinakatawan din sa unang tatlong talata ng kabanata labing-walo ng Apocalipsis, at ang tatlong talatang iyon ay, ayon kay Sister White, natupad nang bumagsak ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York.

Noon ay nagsimula ang proseso ng pagsubok, gaya ng inilarawan ni Juan sa ikasampung kabanata ng Aklat ng Pahayag. Ang pagsubok ay kung tatanggapin ninyo ang munting aklat na nasa kamay ng anghel, at pagkatapos ay kainin ito. Sa panahong ito ng pagsubok, habang ang huling ulan ay winiwisik, ito'y bumabagsak lamang sa mga pumipiling tanggapin ang munting aklat at kainin ito.

Marami ang, sa malaking bahagi, nabigong tumanggap ng maagang ulan. Hindi nila natamo ang lahat ng mga kapakinabangang sa gayon ay ipinaglaan sa kanila ng Diyos. Inaakala nila na ang kakulangang ito ay pupunan ng huling ulan. Kapag ipagkakaloob ang pinakamayamang kasaganaan ng biyaya, balak nilang buksan ang kanilang mga puso upang tanggapin ito. Gumagawa sila ng isang malubhang pagkakamali. Ang gawaing sinimulan ng Diyos sa puso ng tao sa pagbibigay ng Kanyang liwanag at kaalaman ay dapat na walang patid na sumulong. Bawat isa ay dapat makabatid ng kaniyang sariling pangangailangan. Ang puso ay dapat mawalang-laman ng bawat karumihan at malinis upang panahanan ng Espiritu. Sa pamamagitan ng pagkilala at pagtalikod sa kasalanan, sa taimtim na panalangin at pagtatalaga ng kanilang sarili sa Diyos, naghanda ang mga unang alagad para sa pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa Araw ng Pentecostes. Ang gayon ding gawain, subalit sa lalong mataas na antas, ay dapat gawin ngayon. Kung magkagayon, ang tao bilang kasangkapan ay kailangan lamang humiling ng pagpapala at maghintay sa Panginoon na ganapin nang sakdal ang gawaing ukol sa kanya. Ang Diyos ang nagsimula ng gawaing ito, at Siya ang tatapos ng Kanyang gawain, na ginagawang ganap ang tao kay Jesu-Cristo. Subalit hindi dapat pabayaang ang biyayang kinakatawan ng maagang ulan. Tanging yaong namumuhay ayon sa liwanag na nasa kanila ang tatanggap ng higit na liwanag. Malibang tayo'y araw-araw na sumusulong sa pagsasabuhay ng mga masiglang birtud na Kristiyano, hindi natin makikilala ang mga kapahayagan ng Banal na Espiritu sa huling ulan. Maaaring ito'y bumabagsak sa mga pusong nasa paligid natin, ngunit hindi natin ito mababatid ni matatanggap. Mga Patotoo sa mga Ministro, 506, 507.

Yaong mga kumain ng mensahe ng 2001 ay tumanggap ng isang mensaheng angkop sa panahong yaon, ngunit sila'y susubukin upang mahayag kung tunay nilang naisaloob ang mensaheng iyon tungo sa isang karanasang inihanda para sa tatak ng Diyos. Sa panahong yaon, samakatuwid, ang huling ulan ay inilarawan bilang pagwiwisik, sapagkat magkasama pa ang trigo at ang mga panirang damo. Kaya't sabi ni Kapatid na White, "Maaaring ito'y bumabagsak sa mga puso sa palibot natin, ngunit hindi natin ito mamamalayan ni tatanggapin." Kapag ang marurunong ay nahiwalay sa mga mangmang, ang huling ulan ay saka ibubuhos nang walang sukat, gaya noong sa Pentecostes, na siyang tipo ng batas sa Linggo.

"Muli, itinuturo ng mga talinghagang ito na wala nang probasyon pagkatapos ng paghuhukom. Kapag natapos na ang gawain ng ebanghelyo, kaagad na susunod ang pagkakahiwalay ng

mabubuti at masasama, at ang kapalaran ng bawat pangkat ay magpakailanman nakatakda.”
Christ's Object Lessons, 123.

Ang panahon ng pagwiwisik ng huling ulan, at ang kasunod na panahon na ang huling ulan ay ibinubuhos nang walang sukat, ay inilarawan din bilang dalawang kapanahunan kung kailan isinasakatuparan ang paghatol sa bayan ng Diyos. Ang unang panahon ng paghatol sa bayan ng Diyos ay nagsimula sa sambahayan ng Diyos noong Setyembre 11, 2001; at sa batas ng Linggo naman isinasakatuparan ang paghatol para sa ibang kawan ng Diyos na tumutugon o tumatanggi sa malakas na sigaw ng ikatlong anghel, na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos at nagtatapos sa pagtindig ni Miguel at sa pagsasara ng probasyon ng tao.

Ang dalawang yugto ng huling ulan, na siya ring dalawang yugto ng paghuhukom na nagsisimula sa bahay ng Diyos at pagkatapos ay lumilipat sa iba pang kawan ng Diyos, ay siya ring dalawang yugto ng pagkakabuo ng larawan ng hayop.

Sa loob ng una sa dalawang panahong propetiko na iyon, kung kailan ipinapataw ang paghatol sa iglesia ng Diyos at gayon din sa Estados Unidos, ay yaon ding mismong yugto ng kasaysayan kung saan kapwa hinahatulan ang Republikanong sungay at ang Protestanteng sungay. Doon mismo, kung saan isinusuka ng Panginoon mula sa Kanyang bibig ang Laodiceang Adbentismo, pinupuno ng Estados Unidos ang kopang pangprobasyon nito, at idinarating sa bansa ang pambansang pagkapahamak, at saka lilitaw si Satanas at pasisimulan ang kaniyang kamangha-manghang gawain. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay tinatatakan at itinaas bilang watawat sa batas ng Linggo.

Ipinabatid sa atin na imposibleng magbigay ng anumang ideya hinggil sa “karanasan ng bayan ng Diyos na buháy sa lupa kapag ang kaluwalhatiang makalangit at ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan ay nagsasanib.”

Si Satanas ay isang masigasig na mag-aaral ng Bibliya. Alam niyang maikli na ang kanyang panahon, at sa lahat ng paraan ay pinagsisikapan niyang salungatin ang gawain ng Panginoon sa daigdig na ito. Hindi maisasalarawan ang karanasan ng bayan ng Diyos na mabubuhay pa sa lupa kapag ang kaluwalhatiang makalangit at ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan ay nagkahalo. Lalakad sila sa liwanag na nagmumula sa trono ng Diyos. Sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng walang patid na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa. At si Satanas, na pinaliligiran ng mga masasamang anghel, at nag-aangking siya ang Diyos, ay gagawa ng sari-saring kababalaghan, upang dayain, kung maaari, maging ang mga hinirang. Ang bayan ng Diyos ay hindi makasusumpong ng kanilang kaligtasan sa paggawa ng mga kababalaghan, sapagkat gagayahin ni Satanas ang mga kababalaghang isasagawa. Ang bayan ng Diyos na nasubok at napatunayan ay matatagpuan ang kanilang kapangyarihan sa tanda na binanggit sa Exodo 31:12-18. Dapat silang manindigan sa buhay na salita: “Nasusulat.” Ito lamang ang kaisaisang saligan na maaasahan nilang pagtayaran nang matatag. Yaong mga sumira sa kanilang tipan sa Diyos ay sa araw na iyon ay walang Diyos at walang pag-asa. Testimonies, tomo 9, 16.

Ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan ay magsisimula sa batas sa Linggo sa Estados Unidos, sapagkat sisimulan ni Satanas ang kaniyang kamangha-manghang gawain sa panahong iyon, at ang mga matatalinong dalaga na “nasubok at napatunayan” na, ay saka “lalakad sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos.” Ito ay maisasakatuparan sa pamamagitan ng gawain ng mga anghel, sapagkat “sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng palagiang pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa.”

Ang mga pinahiran na nakatayo sa piling ng Panginoon ng buong lupa ay taglay ang posisyong minsang ibinigay kay Satanas bilang kerubing tumatakip. Sa pamamagitan ng mga banal na nilalang na nakapalibot sa Kanyang trono, pinananatili ng Panginoon ang walang patid na pakikipag-ugnayan sa mga nananahan sa lupa. Ang gintong langis ay kumakatawan sa biyayang sa pamamagitan nito ay pinananatili ng Diyos na may walang patid na tustos ang mga ilawan ng mga mananampalataya, upang hindi magkurap at mapawi. Kung hindi ibinubuhos mula sa langit ang banal na langis na ito sa pamamagitan ng mga mensahe ng Espiritu ng Diyos, ang mga kapangyarihan ng kasamaan ay magtatamo ng ganap na pamamahala sa mga tao.

Nalalapastangan ang Diyos kapag hindi natin tinatanggap ang mga mensaheng ipinadadala niya sa atin. Sa gayo’y tinatanggihan natin ang ginintuang langis na ibig niyang ibuhos sa ating mga kaluluwa upang maipaabot sa mga nasa kadiliman. Kapag dumating ang tawag, “Narito, dumarating ang kasintahang-lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya,” ang mga hindi tumanggap ng banal na langis, na hindi pinagyaman ang biyaya ni Cristo sa kanilang mga puso, ay matutuklasan, gaya ng mga dalagang mangmang, na hindi sila handang salubungin ang kanilang Panginoon. Wala sa kanila mismo ang kapangyarihang magtamo ng langis, at nauwi sa pagkawasak ang kanilang mga buhay. Ngunit kung hihilingin ang Banal na Espiritu ng Diyos, kung magsumamo tayo, gaya ni Moises, “Ipakita mo sa akin ang iyong kaluwalhatian,” ang pag-ibig ng Diyos ay ibubuhos sa ating mga puso. Sa pamamagitan ng mga ginintuang tubo, ang ginintuang langis ay ipapadaloy sa atin. “Hindi sa pamamagitan ng kalakasan, ni ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu,” sabi ng Panginoon ng mga Hukbo. Sa pagtanggap ng maningning na mga sinag ng Araw ng Katuwiran, ang mga anak ng Diyos ay nagliliwanag bilang mga ilaw sa sanlibutan. Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Ang mga matatalino ay ang mga tinatakan sa Apocalipsis kabanata pito at Ezekiel kabanata siyam, at inihaharap bilang kabaligtaran ng mga mangmang na lumalapastangan sa Panginoon sa pamamagitan ng pagtanggap sa “mga mensaheng kaniyang ipinadadala.” Ang mga mangmang ay yaong “sumira sa kanilang tipan sa Diyos na sa araw na iyon ay magiging walang Diyos at walang pag-asa.” Ang dalawang uring iyon ay sinubok at dinala sa puntong nahayag ang kanilang likas na pagkatao, batay sa kung tinanggap o tinanggihan nila ang mensahe ng oras. Ang mensahe ng oras mula noong Setyembre 11, 2001 ay ang mensahe ng huling ulan.

Ang mensahe ng huling ulan ay nakikilala sa pamamagitan ng metodolohiyang linya sa linya, gaya ng inilalahad sa Isaias kabanata dalawampu’t walo. Ang metodolohiyang linya sa linya ay ang itinalagang pamamaraan ng Diyos para sa pag-aaral ng Banal na Kasulatan, kaya’t ang pagtanggap sa metodolohiyang iyon ay hindi lamang pagtanggap sa mensaheng kinakatawan sa pamamagitan ng

paglalapat ng linya sa linya, dito'y kaunti at doon ay kaunti, kundi pagtangga rin sa Tagapagkalooob ng metodolohiyang iyon.

Dahil sa mga inspiradong parametro na ipinahayag sa proseso ng pagsubok na humahantong sa pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo, maliwanag na ang kaisa-isang paraan upang ang isang anak ng Diyos ay makatawid sa kasaysayang kung saan "ang kaluwalhatian makalangit at ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan ay nagsasanib" ay ang maging nasa isang karanasan kung saan maaaring makilala ang liwanag mula sa luklukan ng Diyos. Dapat itong makilala; kung hindi, ito'y walang kabuluhan, at tayo'y maliligaw.

"Hindi natin dapat hintayin ang huling ulan. Darating ito sa lahat ng kikilala at mag-aangkin ng hamog at mga pagbuhos ng biyaya na bumabagsak sa atin. Kapag iniipon natin ang mga pira-pirasong liwanag, kapag pinahalagahan natin ang mga tapat na kahabagan ng Diyos, na nalulugod kapag tayo'y nagtitiwala sa Kanya, kung magkagayo'y matutupad ang bawat pangako. [Sinipi ang Isaias 61:11.] Ang buong lupa ay mapupuno ng kaluwalhatian ng Diyos." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, pahina 984.

Sa panahong nagsimula noong Setyembre 11, 2001, nang ang anghel ng Apocalipsis labing-walo ay pinupuno ang buong lupa ng Kaniyang kaluwalhatian, ang huling ulan ay dumating lamang "sa" mga "na" "nakilala at inangkin ang hamog at mga ambon ng biyaya na" "ay" "bumabagsak sa atin." Ang "dakilang pagkakamali" na nauna nang tinukoy ni Sister White ay nang inakala ng mga mangmang na dalaga na maaari silang maghintay hanggang sa ang huling ulan ay ibuhos nang walang takal, sapagkat noon inakala nilang maaari silang makahabol. Hindi gayon; tanging yaong lumalago sa kanilang pag-unawa sa makahulang salita ng Diyos ang tumatanggap ng higit pang liwanag.

Sa pagwawakas ng artikulong ito, ang puntong nais kong tukuyin ay may kinalaman sa layunin ng panahon ng pagsubok na ating kinalalagyan ngayon. Kung tayo'y "lalakad sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos" sa panahong muling magaganap ang mga pag-uusig ng nakaraan, kakailanganin nating magpakadalubhasa sa salita ng propesiya bago dumating ang krisis.

Sa unang kabanata, pinasakdal na nina Daniel at ng tatlong mararangal na lalaki ang kanilang edukasyon bago sila humarap upang subukin ni Nebukadnezar. Sa loob ng apatnapung araw, binuksan ni Cristo ang salitang propetiko sa pagkaunawa ng mga alagad, bilang paghahanda sa sampung araw na kung kailan pinasakdal ng mga alagad ang kanilang pagkakaisa. Pagkatapos ay dumating ang Pentecostes, na isang tipo ng batas sa Linggo.

Sa ikatlong kabanata ng Daniel, ipinaalam nina Shadrach, Meshach at Abednego kay Nebuchadnezzar na hindi na nila kailangan ng karagdagan panahon, sapagkat matatag na ang kanilang pasiya kung ano ang kanilang gagawin sa panahon ng pagsubok ng batas ng Linggo. Lalong nahayag ang kanilang katapatan nang sila'y lumakad sa loob ng pugon kasama si Cristo, at ang mensaheng kanilang napagtibayan na bago ang pagsubok ay naihatid sa buong kilalang sanlibutan noong panahong iyon sa pamamagitan ng lahat ng mga panauhing may mataas na katungkulan na nakasaksi sa himala sa pugon.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.